

ΤΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΝΤΑ

Υπάρχει γαλλική τις παροιμία, καθ' ἣν «les jours se suivent et ne se ressemblent pas». Τῆς φράσεως ταύτης ἀντίστοιχος ἀμφιβάλλω ἔν θ' ἡδύνατο νὰ εὑρεθῇ ποτε ἐν τῇ νεοελληνικῇ· κατὰ τὸ τελευταῖον ὁμῶς ἰδίως ἐξέμηνον πολὺ θὰ ἐκοπίαζε βεβαίως ὁ ἐπιχειρῶν ταχὺν νὰ μεταφέρῃ αὐτὴν εἰς τὸ ἡμέτερον ἰδίωμα, διότι ἡ δι' αὐτῆς ἐκφραζομένη ἐννοια οὐδαμῶς θ' εἶχε σημασίαν ἢ ὑπόστασιν ἐφαρμοζομένη εἰς τὰ ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν συμβαίνοντα. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀνωτέρω σημειωθέντος χρονικοῦ διαστήματος αἱ ἡμέραι ἐρχονται καὶ αἱ ἐβδομάδες παρέρχονται καὶ οἱ μῆνες ἀντιπαρέρχονται κανονικῶς, ὅμοιοι πρὸς ἀλλήλους ὡς ὕδατος σταγόνες. Ὁ ἥλιος κυκλοῦ κύκλους κυκλῶν περὶ τὴν γῆν, κατὰ τὸν ἡλιαστικὴν, καὶ ἐπανατέλλει καθ' ἑκάστην ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς δικαίους καὶ ἀδίκους, ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐπιστίαν καὶ ἀπάτην, ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀβεβαιότητα, ἐπὶ τὴν αὐτὴν κυβερνητικὴν ἀμνηχανίαν καὶ ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐθνικὴν σύγχυσιν, ἣν ἐφώτισε κατὰ πρῶτον τὴν ἐπιούσαν τῆς 7ης Σεπτεμβρίου. Ὅ,τι δὲν φωτίζει πλέον εἶνε ἡ γενομένη θύμα τῆς ἐπιστρατείας νεολαία, ἡ ἀνατραπεύσα τάξις τοῦ τόπου, ἡ φυγαδευθεῖσα ἀπὸ τῆς χώρας ζωὴ. Ἀλλὰ κατὰ πάντα τὰ ἄλλα πιστὸν ἀντίγραφον τῆς πρώτης μετὰ τὸ βουλγαρικὸν πραξικόπημα ἡμέρας ἐφιλοτιμήθησαν νὰ γείνωσι πᾶσαι αἱ ἐπακολουθήσασαι ἐκατὸν ἐβδομάδων καὶ τρεῖς. Ἐὰν Ἐπιμενίδης τις ἐκοιμᾶτο κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐξύπνα σήμερον, δικαίως θ' ἡδύνατο νὰ νομίσῃ ὅτι δὲν ἐκοιμήθη ἡ μίαν καὶ μόνην νύκτα, οὐδὲν εὐρίσκων τὸ μεταβεβλημένον. Καὶ θ' ἔτριβε βεβαίως τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπορῶν, ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἀρχαῖον συνάδελφόν του, πῶς κατωρθώθη οὔτε πόλεμος νὰ κηρυχθῇ ἐν τῷ μεταξύ, οὔτε εἰρήνη νὰ κλείσῃ, οὔτε οἱ ἔφεδροι νὰ παύσωσι σηπόμενοι ὑπὸ τὴν βροχὴν καὶ δερόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, οὔτε αἱ παρασκευαί νὰ προχωρήσωσιν ἢ νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ βῆμα, οὔτε τὸ σκότος τὸ περιβάλλον τὰς πράξεις καὶ τὰς σκέψεις τῶν διοικούντων νὰ διαλυθῇ, οὔτε ἡ κτηνώδης τῶν διοικουμένων ἀπάθεια καὶ ἀδιαφορία νὰ ἀλλάξῃ.

Καὶ ἀφοῦ ματαιῶς θ' ἀνεζήτει ἐπὶ μακρόν, ἐν μόνον θ' ἀκατάρθωνε ν' ἀνακαλύψῃ νέον, ἐν μόνον προστεθὲν ἐν τῷ μεταξύ: μερικὸς καινουργεὶς ἀστέρας ὑποστρατήγων καὶ τινες νέας ἐπωμίδας ἄλλων βαθμοφόρων.

Τὸ δὲ ὅλως ἀπίστευτον καὶ μυθῶδες εἶνε ὅτι τῆς τελματώδους ταύτης στασιμότητος τὸ πέρας οὐδαμῶς φαίνεται τῶν τεσσάρων ἁκρῶν τοῦ ὀρίζοντος. Καὶ τῶν μᾶλλον νεκρῶν ἐλῶν ἡ ἐπιφάνεια ταράσσεται ἐνίοτε καὶ συγκινεῖται. Ἀλλὰ τὴν βορβορώδη σαπρίαν, ἐν ἣ ἡ λιμνάζει ἀπὸ τόσο καιροῦ τὸ λεγόμενον ἐλληνικὸν ζήτημα, οὐδεμία ἐρχεται νὰ ταράξῃ οἷα σ. δῆποτε ἀποφάσεως πνοή.

Καὶ ἐν τούτοις πόσον ὀλίγα πράγματα ἐχρειάζοντο διὰ ν' ἀνακινήθῃ! Ἀπάδειξις πρόσφατος ἢ παρελθούσα ἀκόμη ἐβδομάς. Εἶχε χρησιμεύσει τοσάκις ἡ παλαιὰ αὐτὴ καὶ τετριμμένη φενάκη τῆς δῆθεν προσκλήσεως τῶν δύο νέων ἡλικιωῶν! Καὶ ὁμῶς πάντες ὑπεδέχθησαν τὴν εἰδησιν ἀσυζητητεῖ, πάντες ἐνόμισαν ὅτι ἐπίστη πλέον τῶν ὀριστικῶν ἐργῶν ἡ στιγμή, πάντες ἰδεάσθησαν ἐπικειμένην τέλος τὴν διεξοδὸν ἀπὸ τοῦ τενάγους τῆς ἀβεβαιότητος. Οὐδεὶς ὑπῆρξεν ὁ μὴ φαντασθεὶς ὅτι ἡ κυβερνήσις διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐσκόπει ἐπὶ τέλος νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀκινήσιας καὶ τῆς ἀφασίας, ἐν ἣ φυτοβιοῖ, μακάριος ἰνδὸς φακίρης ἐν αὐτῇ μόνον ἐλπίζων νὰ εὕρῃ τὴν σωτηρίαν, μαρμαρίνη Γαλάτεια ἀναίσθητος εἰς πᾶσαν εἴτε πολεμικὴν εἴτε εἰρηνικὴν φαντασίαν

καὶ ἐπαρῆν. Ἐν αὐτῇ ταύτῃ ἀκριβῶς τῇ θέσει, εἰς τῶν συν ἀδελφῶν μου, ὁ τίμιος Ἀστός, ἠπατᾶτο καὶ αὐτὸς καὶ παρεσύρετο ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ρεύματος καὶ ἐτόνιζε ζωηρὰν σύντομον προφώνησιν πρὸς τὴν ἀρχομένην κίνησιν.

Καὶ μόνον ἴσως αἱ Δυνάμεις ἀνεμνήσθησαν ὅτι Ἕλληνα ἦτον ὁ παῖς, ὁ καθ' ἑκάστην νύκτα καλῶν ἐν τῷ μύθῳ τοὺς γείτονας πρὸς ἐκδίωξιν λύκου ἀνυπάρχοντος.

Πράγμα παράδοξον! Οὐδέποτε λαὸς κατελήφθη ὑπὸ τοσαύτης δίστης πίστεως. Καὶ οὐδέποτε συνήντησε τόσῃ δυσκολίαν, κεκλεισμένας πᾶσας τὰς πηγὰς, ξηρὰ πάντα τὰ ρεῖθρα, ἐν οἷς ἤλπιζε νὰ κορέσῃ τὴν δίψαν του. Οὐδέποτε ἠσθάνθη εἰς τοσοῦτον βαθμὸν τὴν ἀνάγκην νὰ κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς. Καὶ οὐδέποτε τὸ βδελυρὸν ὥς τῆς πραγματικότητος ὑπῆρξε τόσον ἄπλετον, ὥστε νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ τοὺς ἀνοίγῃ καὶ ἄκων. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ περιληφθῇ εἰς ὀλίγας λέξεις ὅ,τι, βωδὴ ἀγέλη, φαίνεται διὰ τοῦ ἥθους τοῦ ἐκφράζων, ἰδοὺ τί περίπου θ' ἀσυνήγεται: αὐτοὶ σεις, εἰς οὓς ἐνεπιστεύθημεν τὴν ζωὴν μας, τὸ χρῆμά μας, τὴν τιμὴν μας· ὦ σεις, οὓς ἐθήκαμεν φρουροὺς τῆς ὑπολήψεώς μας καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας· ὦ σεις, εἰς ὧν τὰς χεῖρας παρεδώκαμεν τοῦ παρόντος μας τὴν συντήρησιν καὶ τοῦ μέλλοντός μας τὴν ἐλπίδα! Δὲν ζητοῦμεν ἄλλο τι ἀπὸ σᾶς ἢ νὰ μᾶς ἀπατήσητε· δὲν θέλομεν νὰ ἴδωμεν οὔτε τὰ λάθη σας, οὔτε τὴν ἀνικανότητά σας, οὔτε τὴν ἀμνηχανίαν σας· θ' ἀπαδεχθῶμεν ἀμέσως ὅ,τι καὶ ἂν μᾶς εἰπῇτε. Εἶπατέ μας ὅτι εἰμεθα ἱκανοὶ διὰ πόλεμον, ἐνῶ δὲν εἰμεθα, καὶ ὠδηγήσατέ μας εἰς τὰ ὄρη· εἶπατέ μας ὅτι δὲν εἰμεθα ἱκανοὶ, ἐνῶ εἰμεθα κατὰ πάντα, καὶ ὠδηγήσατέ μας εἰς τὸν σταυλὸν μας. Θὰ σᾶς ἀκολουθήσωμεν καὶ ἐκεῖ καὶ ἐδῶ καὶ θὰ σᾶς πιστεύσωμεν· ἀλλ' ὠδηγήσατέ μας ἐπὶ τέλος πρὸς μίαν διεύθυνσιν. Δι' ἐν μόνον πρᾶγμα μὴ ζητεῖτε νὰ μᾶς πείσητε, διότι δὲν θέλομεν νὰ τὸ ἀκούσωμεν: ὅτι δὲν ἔχετε καμμίαν ὠρισμένην ἰδέαν, καὶ σεις ὅπως καὶ ἡμεῖς, τοῦ τί συμβαίνει, ὅτι εἰσθε ἀνῆλθοι τῆς παρακαταθήκης, ἣν σᾶς ἐνεχειρίσαμεν!

Καί, θέαμα ἀλλόκοτον!, ἐκεῖνοι πρὸς οὓς θ' ἀπετεινέτο οὕτω, τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τελευταίου τούτου φαίνεται ὅτι προέθεντο παντὸς διαθήματος καὶ πάσης ἐνεργείας τῶν σκοπῶν. Ἀντιθέτως πρὸς τὸν δύσπιστον μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, αὐτοὺς δὲν ἐπιθυμεῖ ἢ νὰ πιστεύσῃ καὶ μετὰ παραδόξου ἐπιμονῆς ἐκεῖνοι τὸν προσκαλοῦσι νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν τῆς ἀδελτηρίας των.

Εἰς μόνος μεταξύ τῶν ἀκολουθῶν τοῦ Σωτῆρος εὐρέθη νὰ ἀπιστήσῃ εἰς αὐτόν· τῆς ἐλληνικῆς δὲ κυβερνήσεως, εἰς ἣν ἐπαφῆθη ἡ σωτηρία τοῦ ἐλληνισμοῦ, μόνη ἀκαταδάμαστος προσπάθεια εἶνε νὰ κατορθώσῃ ὥστε μεταξύ τῶν δύο ἐκατομμυρίων τῶν ἔσω Ἑλλήνων καὶ τῶν τεσσάρων τῶν ἔξω νὰ μὴ ἀπολειφθῇ οὔτε εἰς ὁ πιστεύων καὶ ἔχων πεποιθήσιν εἰς αὐτήν.

Καὶ τὸ κατῴρθωτε κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἡ τελευταία κωμικὴ σκηνὴ τοῦ φανταστικοῦ διατάγματος τῆς νέας ἐφεδρείας ὑπῆρξεν ἡ περιφανὴς ἀποκάλυψις καὶ εἰς τοὺς ἀπλουστέρους τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω ὑποχωρήσεως, ὡς δύναται εἰς πέντε λέξεις νὰ συνοψισθῇ ὅλον τὸ σύστημα τῆς ἐργασίας τῶν διοικούντων.

Τὸ ὀξύμωρον τοῦτο εἶδος τῆς πολιτικῆς τὸ δεύτερον ἤδη ἀπαντᾶται ἐν τῇ ἱστορίᾳ. La fuite en avant ὠνόμασαν κατὰ τὰ 1870 οἱ Γάλλοι τὴν πολιτικὴν τοῦ Γαμβέττα, ὅστις μετὰ τὴν ὀλοσχερὴν καταστροφὴν τῶν γαλλικῶν στρατιῶν συνήγειρε στίφη ἀσύντακτα καὶ ἀπειροπόλεμα, ἅτινα ἐξαπέ-

στελλε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κραυγάζοντα ἀέμπρός! ἐμπρός! πάντοτε ἐμπρός!», τρεπόμενα δὲ εἰς φυγὴν μετὰ τὸν πρῶτον πυροβολισμόν.

Ἄλλ' ἡ πολιτικὴ τοῦ δικτάτορος τοῦ Τοῦρ ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς παραφρονούσης πατριωτικῆς ὀδύνης καὶ τῆς μαινομένης ἐθνικῆς ἀγανακτήσεως. Ἡ δεῖδική μας εἶνε ἡ πολιτικὴ τοῦ μεθύσου θορυβοποιοῦ τῶν ὁδῶν, ὅστις προσποιεῖται ὅτι φλέγεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ διαπληκτισθῇ καὶ νὰ ὀρμήσῃ, ἀφοῦ βεβαιωθῇ πρότερον ὅτι τοῦ κρατοῦσι καλὰ τὰς χεῖρας.

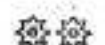
Διακρίνω ὁμῶς ἐπὶ τέλους ἐγὼ τέρμα τι λίαν προσεχές τῆς καταστάσεως ταύτης. Χαρῆτε, θεσιθῆραι, χαρῆτε, ἄργοι, χαρῆτε, φαυλόδιοι, χαρῆτε, λογοκόποι! ἡ ἀρχὴ τῶν κοινοβουλευτικῶν ταυρομαχιῶν ἐγγίζει. Διὰ νὰ τελειώσουν ἐκεῖ παρεσκευάσθησαν ὅλα, ἐκεῖ τείνουν καὶ ἐκεῖ θὰ καταλήξωσιν. Ἐν Γαλλίᾳ ὅλα τελειώνουν δι' ἡσμάτων, ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ προσευχῶν καὶ ἐν Ἑλλάδι διὰ λόγων καὶ... ἐκλογῶν. Τί ἂν ἀνετράπη ἡ τάξις τῆς χώρας, ἀνεκόπη ἡ ἀνάπτυξις τῆς, παρεμποδίσθη ἡ πρόοδος τῆς ἐπὶ ἔτη! Τί ἂν τὸ οἰκτρὸν παρὸν προεξοφλῇ καὶ τὸ εὐέλπι μέλλον τοῦ τόπου ἐπὶ γενεάς! Τί ἂν ἄλλοῦ πολιτικός, ὅστις θὰ προὔκάλει ἢ δὲν θὰ ἴσχυενὰ προλάβῃ τὸ ἀπειλοῦν ἡμᾶς αἶσχος, θὰ ἐθεώρει καὶ τὸ πολιτικόν του στάδιον λήξαν καὶ θὰ ἔφερεν αὐτὸ αἰωνίαν θλίψιν καὶ ἀνεξίτηλον στίγμα τοῦ βίου του! Ἑλλήν πολίτευόμενος δίδων δίκας ἢ αἰσχυνόμενος δι' ὃ, τι δήποτε καὶ ἂν ἐπραξε, θὰ ἦτο ἐπίσης σπάνιον φαινόμενον ὅσῳ καὶ πίθηκος ἐρυθριῶν.

Κράκ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Λέγεται ὅτι νέοι στρατιωτικοὶ προβιθασμοὶ ἐτοιμάζονται ἐν τῇ ὑπουργείῳ. Τὸ βεβαιοῦσιν ἄνθρωποι δυνάμενοι νὰ γνωρίζωσιν, ἀλλ' ὁ κόσμος βεβαίως μετὰ δισταγμοῦ θ' ἀκούσῃ τὴν εἰδησιν, καὶ ἡμεῖς δὲ μετ' ἐπιφυλάξεως ἀναγράφομεν τὴν ἐπαπειλουμένην νέαν ταύτην ἀσχημοσύνην.

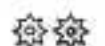
Δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τέλους κανεὶς Ἰάφεθ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ κ. Μαυρομιχάλη;

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, διὰ νὰ μὴ λείπουν, ἔχομεν τοὺς νέους δικαστικοὺς προβιθασμούς.

Ἐννοεῖ πᾶς τις εὐκόλως ὅτι ἄνευ αὐτῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ καὶ ν' ἀποφασισθῇ τι ἀφορῶν εἰς σύντομον ἐνέργειαν.

Ἰληροφορούμεθα ὅτι προσεχῶς καταρτίζονται καὶ αἱ σχετικαὶ δικαστικαὶ ταξιαρχίαι.

Μεταξὺ τῶν περιεργωτέρων γεγονότων τῆς τελευταίας ἐβδομάδος ἦτο καὶ ἡ εἰς Θεσσαλίαν ἀναχώρησις τοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ στρατηγοῦ Βοσσέρ κ. Περρουσόν. Εἶχεν ἀποφασισθῇ ὡς λέγεται ἐν πάσῃ μυστικότητι καὶ εἶχον ληφθῇ πάντα τὰ κατ'ἀλλήλα μέτρα ὅπως μὴ γείνη γνωστὴ παρ' οὐδενός. Καὶ τὴν ἐπισύσαν ἀνεγράφετο, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως, ἐν ταῖς ἐφημερίσιν. Εἶνε ἀληθές ὅτι μετὰ μίαν ἡμέραν διεψεύδετο ὑπὸ τινος ἐφημερίδος, ἀλλὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν αἱ κατὰ πρῶτον δημοσιεύσασαι αὐτὴν τὴν ἐπανελάμβανον μετὰ λεπτομερειῶν. Κατωρθώθη δὲ νὰ ἀποδοθῇ οὕτως εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἐκδρομὴν χαρακτὴρ μυστηριώδους γεγονότος καὶ ὑψίστης πολιτικῆς σημασίας.

Ζητεῖται Labiche διὰ τὸ νέον τοῦτο Voyage de M. Peruchon.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ὁ κ. Τρικούπης ἐξεφράσθη ἐπανειλημμένως ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει εἶνε κατὰ πάντα σύμφωνος μετὰ τῆς κυβερνήσεως.

Τοῦτο εἶνε φυσικώτατον.

Ἐὰν ὁ κ. Δεληγιάννης ἐπολιτεῖτο ὀρθῶς καὶ πατριωτικῶς, ὁ κ. Τρικούπης βεβαίως δὲν θὰ συνεφώνει μετ' αὐτοῦ.

Ἦχώ τῶν ἀποκρεῶ:

Μεταξὺ τῶν συνήθων ποιητῶν τῶν κάρρων κατελέγετο ἐφέτος καὶ τις φουστανελλοφόρος ἀρειμάνιος, ἀλευρωμένος, κρατῶν σπάθην καὶ ἀπαγγέλλων δι' ἡχηρᾶς καὶ μιαιρωτάτης φωνῆς τοὺς... Νεκροὺς τοῦ Φαλήρου τοῦ Παράσχου.

Μία φεσοῦ, ἀφοῦ ἤκουσεν ἐπὶ μακρὸν αὐτόν, παρὰ τὰς Στήλας, στρέφεται καὶ ἐρωτᾷ τὸν γείτονά της:

— Αὐτὸς εἶνε ποῦ λένε ὁ Βαλαωρίτης;!!

Ὁ Δεκαστριᾶδης συζητεῖ περὶ πολιτικῶν καὶ κατακρίνει μετ' ἰδιαιτέρας θέρμης τοὺς τελευταίους προβιθασμούς. Καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του προσθέτει τελειώωνων:

— Ἀκοῦς ἐκεῖ ἀδελφέ, νὰ κάμουν προβιθασμούς καὶ νὰ ἀφήσουν τὸν Βοσσέρ, ὅπου ἔπρεπε νὰ τὸν προβιθᾶσουν, ἐκ τῶν πρῶτων διὰ νὰ κολακεύσουν τὴν Γαλλίαν!...

Κόθορνο!

ΕΜΠΡΟΣ!

Ἐμπρός λοιπόν, κηφηναρῶ, εἰς τᾶρματα καὶ πάλι, νέων πολέμων καὶ μαχῶν ἀνοίγεται σκηνή... ἔμπρός λοιπόν εἰς τᾶρματα μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, Ἀρκάδες καὶ Γορτύνιοι καὶ Καλαβρυτινοί.

Ἄς ἐπατεῖθουν αἱ χρυσαὶ ἡμέραι μας ἐκεῖναι, ποῦ ἔφειδροι προσήρχοντο ἐκ τῶν τετραπεράτων καὶ ἀντήχουν αἱ γιγλήσχοι καὶ ἀθήρυβοι Ἀθηναὶ ἐκ μινωικῶν, ἠτωκραυγῶν καὶ φλογερῶν ἡσμάτων.

Ἄς ἀντηγήσουν ὅπως πρὶν ζουρνόδες καὶ φλογέρας, ἄς κυματίζουν ὅπως πρὶν λογιῶν λογιῶν παντιέρας, ἄς ἔλθῃ ὁ Καστρίσιος καὶ ὁ Παππα-Κουβαράκης, καὶ ἄς ἐβγῇ ὁτοῦ μπαλκόνι τὸν ἤνελ ὁ Θεοδωράκης.

Προσέλθετε ν' ἀκούσωμεν γενναίας προσφωνήσεις, νὰ φοβηθῇ Ἀνατολή, νὰ φοβηθῇ καὶ Δύσις, τῆς Γορτυνίας τὰ βουνὰ νὰ ἴδωμεν καὶ πάλιν καὶ ὅλοι ν' ἀνατρίχωμεν εἰς ἐποχὴν μεγάλην.

Προσέλθωμεν μὲ ἀντιερί, μὲ σκούφια καὶ μὲ φέσι, πηδῶντες, ἀλλοδαλῶντες, ὠθουμένοι καὶ ὠθόντες, καὶ ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς ἄς μᾶς παρακαλέσῃ νὰ εἴμεθα ὡς παρτοτε καθ' ὅλα πειθαρχοῦντες.

Πᾶσι ὁ πρῶτος πόλεμος καὶ οἱ πρῶτοι μας καιροί, ἀρχίζει ἄλλος δεύτερος, γενναῖοι συμπολίται, καὶ ὁ Δεληγιάννης ξέρετε πῶς δὲν ὑποχωρεῖ... αὐτὸ καὶ δίχως νὰ τὸ πῶ θαρρῶ πῶς ἐννοεῖται.

Μᾶς κλείνουν ὅλας τὰς ξηρὰς καθὼς καὶ τὰς θαλάσσας... ἔμπρός λοιπόν, κηφηναρῶ, εἰς τᾶρματα καὶ πάλι... ἀλλ' ὁμῶς, ὅς παρακαλῶ, καθίσετε ὅτ' αὐτὰ σας, διότι τὸ διατάγμα μοῦ λέν πῶς ἀνεστάλη.

Λοῦρε